

BUDAPEST, 1924. szeptember hó 22.

Tisztelt Barátom!

Multkori megbeszélésünkhöz hiven megkértem Vargha Gyulát /:lakik:Pusztalóbn, Pest megyében:/ hogy a levéltárávatási ünnepre írjon egy olyan ódaszerű költeményt, amely megzenésítésre alkalmas. Teljesen egyetértetek Veled abban is, hogy nem alkalmi költeményre van szükség. Dohnányi Ernő művészete és Vargha Gyula költészete sokkal értékesebb, semhogy az alkalmat túl ritkán élő alkalmi alkotásra pazaroljuk. A magyar történelmi multat dicsőítő s annak nagyságából a jövőre erőt merítő költeményre lenne szükség, melyet nemcsak az Országos Levéltár avatásakor adatnék elő, hanem amelyet az iskolai énektanításba is bevezetnék.

Leköteleznél, ha közös alkotástok dolgában keresnéd Vargha Gyulával az érintkezést. Meg vagyok róla győződve, hogy géniustok egy jelentős alkotással fogja gazdagítani a magyar művelődést.

Kiváló tisztelettel

igaz hived

Fszul 4/483

